

nog meer moois...

za 01.02 | Oerhert

Muzikante/geluidskunstenaar **Mariske Broeckmeyer** en dichteres **Astrid Haerens** delen de liefde voor kunst, literatuur, experimentele muziek, improvisatie en jazz. Samen brengen ze een intimistische luistervoorstelling die Haerens' vermaarde poëziedebuut 'Oerhert' combineert met de zinderende muziek van Mariske Broeckmeyer. Astrid en Mariske nodigen **Jasmijn Lootens** uit. Jasmijn is een hybride celliste die klassieke scholing met elektronische muziek combineert.

De poëzie en muziek van 'Oerhert' doen het lijf meetrillen. - **** De Standaard

i.s.m. bib i.h.k.v. week van de belgische muziek en poëzieweek

vr 14.02 | DE HOE - Analoog

Analoog is een intergenerationele voorstelling waarin wordt gezongen en gesproken over de kindertijd, over moeders en over zoekende ontwrichtende liefdes. Over vroeger en later maar ook over hoe jezelf als jonge – of oudere – mens te positioneren binnen de wereld. Wat zie je eigenlijk, als je jezelf in de ander ziet?

"Theater werkt gewoon beter als je ook jezelf in de strijd gooit, en je eigen twijfels, angsten en onzekerheden op dat speelvak durft te tonen. Dat resoneert bij mensen. Als speler heb ik veel geleerd van deze voorstelling.." (bruzz)

Gratis inleiding om 19:30

Geselecteerd voor theaterfestival 2023

hetTheater
Festival

Otessa REST AND RELAXATION

ZA

18

JAN

OTTESSA REST AND RELAXATION

Ik heb een plan.
Ik neem gewoon een tijdje vrij.
Ik wil alleen maar even slapen.
Dit is mijn jaar van rust en kalmte.

In de voorstelling REST AND RELAXATION reageert het nieuw spelerscollectief OTTESSA op het populaire boek Mijn jaar van rust en kalmte van Ottessa Moshfegh. In de roman wil een jonge vrouw een jaar lang slapen. Ze kiest ervoor om zichzelf te verdoven vanuit een hardnekkig onvermogen zich te verhouden tot de wereld rondom haar.

In REST AND RELAXATION zetten vier jonge spelers het leven op sluimerstand. Ze sluimeren tussen slapen en waken. Zij weten dat slapen effect heeft: ze zullen spelen in een bevroren landschap en steeds minder gehecht raken aan het leven. Ze zullen vanzelf helemaal verdwijnen, zoekend naar iets, elkaar misschien. Daarna zullen ze wakker worden en ze zullen zien dat de wereld radicaal veranderd is. Dat is de hoop. Dat is de droom.

OTTESSA is Matilde Casier, Colette Goossens, Lilith Pas en Eliza Stuyck. Geselecteerd voor het Eigen Kweektraject is dit jonge collectief klaar en onrustig om hun eerste voorstelling op jullie los te laten.

CREDITS

REST AND RELAXATION in een EIGEN KWEK productie
spel en concept OTTESSA
spelcoach Kristien De Proost
scenografie/techniek Lars Uten
dramaturgie Abigail Gypens
zakelijke leiding Luca Persan

Met de steun van De Vlaamse Gemeenschap, chopin chopin
In samenwerking met Trappelend Talent
Met dank aan TAZ, Vincent Company, Campo

foto © OTTESSA
duur ca. 60 min.

PRETTIGE AVOND!

Schoone slaapster, lastige dromen

Een nieuw gezelschap, een nieuw geluid?

OTTESSA is het kersverse kwartet van Colette Goossens, Eliza Stuyck, Matilde Casier en Lilith Pas – alle vier recent afgestudeerd aan de toneelscholen van Gent en Antwerpen. Met de naam van hun collectief eren ze Ottessa Moshfegh, schrijfster van de bestseller 'Mijn jaar van rust en kalmte' uit 2018. Het boek levert ook de mosterd voor hun eerste voorstelling, 'Rest and Relaxation'. Zo helder en intrigerend de uitgangssituatie die we krijgen voorgeschoteld – een vrouw gaat een jaar slapen zo zoekend nog de koortsdroom die volgt.

Opkomen is een kunst waarvan deze voorstelling alle mogelijke variaties toont. De eerste opkomst is stevast de moeilijkste, maar Matilde Casier kwijt zich fascinerend van haar taak. Ze duikt van achter het witte achterdoek op in een witte bontjas en op zilveren muiltjes. Weifelend, haar passen overdenkend, wadend door een zee van verwachtingen, komt ze dan toch pal in ons gezichtsveld staan. Ze kijkt de zaal rond, neemt haar tijd, verzamelt haar adem. Om het dan met zo'n tweehonderd sturende getuigen toch te delen, als een keuze waarvan ze weet dat ze er nooit meer op zal kunnen terugkomen: ze stapt eruit. Ze gaat in winterslaap, een jaar lang, om haar cellen te vernieuwen en daarna te ontwaken in een ander vel.

De uitgestrekte zwarte divan waarop Casier zich neervlijt is meer een vierkant veld dan een zetel. Het is een scène-op-scène. Een speelveld dat haar keuze om niet meer mee te spelen, extra theateraalt maakt. Wanneer ze haar ogen sluit is dat om een voorstelling lang in beeld te blijven als afwezigheid. We kijken naar haar lege liggen. Zo lang dat het vanzelf betekenisvol wordt. We kijken naar het lege liggen. Zo lang dat het vanzelf betekenisvol wordt.

Ruim een uur later zal 'Rest and Relaxation' ook zo eindigen: met Casier die van op haar ligzetel opnieuw ons kijken aankijkt. Haar blik oogt tegelijk ongerust, berustend én uitdagend. Langzaam, heel langzaam, vallen haar ogen dicht. Begin en einde leveren zo de meest indrukwekkende momenten van de voorstelling. Ze worden niet alleen gedragen door de collectieve adem tussen podium en publiek die theater zo eigen maakt, maar geven ook alle lucht aan de levensgrote vraag die rust onder dit beeld: waarom besluiten om een jaar te gaan slapen? De volheid die je voelt, is die van een voorstel voor het leven. Je kan het niet duiden, maar het spreekt wel. Het valt niet direct te lezen, maar het barst van betekenis.

(Wouter Hillewaere, pzazz.be)